

Brandes: Jeg skulde ikke have rejst denne Forhandling, hvis ikke Spørgsmaalet syntes mig at have en principiel Betydning. Det er ogsaa min Undskyldning overfor min ærede kvindelige Angriberse (Marie Lassen). Hvis det ikke var saaledes, vilde ogsaa jeg finde, at Lovforslaget kunde passere uden Omtale i det høje Ting. Men efter min Mening er det første Gang i denne Samling — og ogsaa sidste Gang, lader det til —, at den høje Regering imødekommer de Ønsker og Krav, der stilles til den fra Industrien. Saa vidt jeg har forstaaet — jeg kender jo ikke alle de Forhandlinger, der er førte mellem Regeringen og Industrien —, har Industrien ønsket Beskyttelse, Toldbeskyttelse, og Regeringen har modsat sig dette. Partier som det konservative Folkeparti, for hvilket vi nu hørte et æret Medlem sige, at han havde en Mening stik modsat min, hvad der ikke under mig, har naturligvis ønsket en saadan Toldbeskyttelse, men den er ikke blevet indrømmet dem af den høje Regering, før man nu i Samlingens sidste Time kommer med dette Lovforslag om Skotøj, som efter Sigende skal være uskyldigt, hvad man for mig ogsaa meget gerne kan kalde det, men som er skyldigt i, at Regeringens Politik skifter paa dette. Nu vil Regeringen paa et enkelt Punkt, men paa et Punkt, der synes at have nogen Vigtighed, mene, at den danske Industri skal have nogen Beskyttelse, som den ikke tidligere har haft. Jeg ved ikke, hvorfor det skal tilsløres. Jeg kan ikke begribe nogen Grund til, at Regeringen ikke vil have den Ære, som den kan faa deraf, og den Fordel, den politisk kan faa ved at sige: Vi imødekom Industrien, da den kom til os, vi gav Beskyttelse for Skotøj, idet vi forsøgte at mærke det daarlige Fodtøj paa en saadan Maade, at det gode danske Arbejde blev beskyttet. Det er naturligvis et Standpunkt, der lader sig forsvare, men det har ikke tidligere været den høje Regerings Standpunkt. Det Beskyttelseskrav, som Industrien har stillet, er ikke blevet imødekommet, før man nu overfor en ganske sikkert meget betrængt Industri — alle Forhold viser dette — kommer til det Resultat, at man vil gøre noget, og saa synes jeg kun, at det er højst uheldigt, hvis Forslaget er af den Beskaffenhed, at man overhovedet ikke kan gennemføre det.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Marie Lassen), som ilede sin Minister til Hjælp, sagde, at det var ingenting at administrere denne Lov: naar Publikum klagede til Politiet, skulde Politiet nok hjæl-

pe Publikum. Ja, men vi har da ikke tidligere haft det saadan her i Landet, at naar man fik en daarlig Sko, en daarlig Bluse eller en daarlig Frakke, gik man til Politiet og klagede over, at den ikke var saaledes, som den burde være, og saa skulde Politiet sætte sig i Bevægelse i den Anledning. Det er noget, som ikke er kendt før her i Landet, og det er mærkeligt, at man nu vil indføre det. Jeg tror heller ikke, at det er dette, som skal ske. Den højtærede Justitsminister mener, at han vil kunne tilvejebringe en Undersøgelse af Fodtøjet, der findes her i Landet i store Lagre paa Tusinder af Sko og Støvler, og derefter mærke det daarlige Fodtøj paa en saadan Maade, at Publikum tager sig i Agt derfor; men det er min ringe Mening, at det vil vise sig at være fuldkommen umuligt for den højtærede Minister. Om det kan lykkes at gennemføre et Forbud mod Indførsel af Fodtøj af en saadan Beskaffenhed, kan jeg ikke sige med samme Sikkerhed, at jeg ikke tror paa. Det er muligt, at Toldvæsenet kan gøre det. Hvorfor man nu frygter Ordet Forbud, forstaar jeg ikke, for der staar forbyde baade i den første Paragraf, hvor Salg af en vis Art Skotøj uden Mærke forbydes, og i den anden Paragraf, hvor der tales om Forbud mod Indførsel af Fodtøj af en vis Beskaffenhed. Om Toldvæsenet kan gennemføre dette, tvivler jeg om, men det er jo muligt. Der kommer Fodtøj i saa uhyre Mængder hertil, og hvorledes skal det være muligt at kontrollere dette? Har den højtærede Justitsminister forhandlet derom med Generaltolddirektoratet? Jeg ser ikke noget om det i Motiverne — jeg ser overhovedet ikke noget i Motiverne, for der staar ingen Verdens Ting —, og jeg tror ikke, der foreligger en Erklæring fra Generaltolddirektoratet om, at et saadant Forbud og en saadan Undersøgelse vil være let at iværksætte, og er den ikke det, falder Loven ganske til Jorden.

Det er ikke mig, der har blandet storpolitiske Momenter ind i denne Debat, det maa jeg tillade mig at sige overfor det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Marie Lassen). Det er for mig en rent saglig Ting og en rent principiel Ting; det politiske er mig ganske ligegyldigt. Jeg mener ikke, det høje Ministerium rokkes i Skoene, enten dette Forslag vedtages eller ikke, det tror jeg ikke det mindste paa, og for saa vidt interesserer det mig ikke politisk. Men det interesserer mig uægtelig sagligt. Jeg har haft den Anskuelse, at man skulde sørge